

Z HISTORII RÓŻAŃCA

W wielu numerach „Zelatora” przypominane były kolejne etapy rozwoju różańca na przestrzeni wieków. W ostatnich miesiącach zatrzymaliśmy się przy życiu i działalności Pauliny Jaricot. Przygotowywaliśmy się do jej beatyfikacji, a teraz będziemy trwać w dziękczynieniu za ten dar, ubogacający cały Kościół. Ona jest Założycielką Żywego Różańca, więc wniosła szczególny wkład w rozwój tej modlitwy. Będziemy ciągle wracać do jej myśli, wpatrywać się w jej postawę i wzywać jej wstawiennictwa.

Jest jednak słuszne, aby kontynuować refleksję nad rozwojem modlitwy różańcowej, gdyż to historyczne spojrzenie jest czymś więcej niż przypomnieniem minionych wydarzeń. W działalności osób, którym Bóg dał szczególne umiłowanie różańca, znajdujemy wskazania, aktualne również dla nas, a ich gorliwość w modlitwie umacnia również nasze zaangażowanie modlitewne i naszą gorliwość apostołską.

W najbliższym czasie będziemy rozważać fragmenty encyklik papieża Leona XIII poświęconych modlitwie różańcowej. Papież ten urodził się w 1846 roku, a więc żył w czasie, gdy rozwijał się w Kościele Żywy Różaniec. Na stolicę Piotrową został wybrany w 1878 roku, a więc 16 lat po śmierci bł. Pauliny. Przyczynił się do rozwoju różańca nie tylko przez liczne zachęty do odmawiania tej modlitwy i ukazywaniu jej znaczenia, lecz także przez decyzję, aby miesiąc październik był szczególnie poświęcony różańcowi, co trwa do dnia dzisiejszego. Wprowadził tę praktykę już w pierwszej encyklice o różańcu („Supremi apostolatus”), ogłoszonej 1 września 1883 roku.

Z encykliki Leona XIII „Supremi apostolatus”

„Obowiązek zleconego Nam najwyższego urzędu apostołskiego i nader trudne warunki obecnych czasów co dzień natarczywiej napominają Nas i prawie przymuszają, abyśmy – im cięższe ciosy spadają na Kościół – tym

troskliwiej nim się opiekowali i dbali o jego całość [...]. Jak najpilniej staramy się ubłagać wsparcie mocy niebiańskich, które jedynie może sprawić, że Nasze prace i troski osiągną pożądaną skuteczną pomoc. Sądzymy, że w tym celu nic nie może być skuteczniejszym i pewniejszym nad zjednanie sobie wiary i pobożnością wielkiej Boga Rodzicielki, Najświętszej Panny Maryi, aby jako skarbniczka pokoju naszego i rozdawczyni łask niebiańskich, umieszczona w niebie na najwyższym szczycie potęgi i chwały, udzieliła wsparcia swej opieki ludziom, dążącym do owej Wiecznej Ojczyzny poprzez wiele trudów i niebezpieczeństw [...].

W warunkach wzbudzających niepokój i obawy, katolicy zawsze uważali za rzecz pierwszorzędną i uroczystą, uciekać się do Maryi, polegając na macierzyńskiej Jej dobroci. To zaś ukazuje nie tylko najpewniejszą nadzieję, lecz wprost całkowitą ufność, którą Kościół katolicki zawsze i słusznie pokładał w Bożej Rodzicielce. Zaprawdę, Dziewica wolna od zmyślenia pierworodnej, wybrana na Matkę Boga i przez to samo uczestnicząca z Nim w sprawie zbawienia rodzaju ludzkiego, tak wielką ma moc i łaskę u swego Syna, że większej nigdy nie dostąpił i nie może dostąpić nikt z ludzi, a nawet aniołów. Gdy nadto najmiłszą i najprzyjemniejszą rzeczą dla Niej jest udzielać pomocy i pociechy tym, którzy Ją o to usilnie proszą, niewątpliwie o wiele chętniej zechce się skłonić i prawie pośpieszy na głos modłów całego Kościoła [...].

Najboleśniej rzeczą i najbardziej godną opłakiwania jest to, że tyle dusz odkupionych Krwią Jezusa Chrystusa, porwanych jakby jakimś wichrem zbląkanego wieku, pędzi na oślep ku złemu i popada w wiekuiącą zgubę. Potrzeba Bożej pomocy jest więc dzisiaj zaprawdę nie mniejszą jak wówczas, gdy wielki Dominik dla uleczenia otwartych ran zaprowadził odmawianie Różańca Najświętszej Panny Maryi. On bowiem przewidział w świetle niebiańskim, że dla uzdrowienia ówczesnego świata, żadne lekarstwo nie będzie tak skuteczne, jak to, które doprowadzić może ludzi z powrotem do Jezusa Chrystusa, będącego naszą Drogą, Prawdą i Życiem, przez częste rozpamiętywanie dopełnionego przezeń dzieła naszego zbawienia i które by pobudzało do zwracania się do tej Dziewicy, której dane jest zwyciężyć wszystkie herezje, jako do Orędowniczki u Boga [...].

Przeto nie tylko zachęcamy wszystkich chrześcijan, aby, czy to publicznie, czy osobno, każdy w swym domu i ze swą rodziną odprawiali te pobożne modły różańcowe, nie ustając w tym zwyczaju, lecz chcemy też, by w sposób szczególny tegoroczny miesiąc październik poświęcony był Niebiańskiej Królowej Różańca św. Polecamy więc i nakazujemy, żeby w całym świecie katolickim w tym roku urządzano uroczyste nabożeństwa do

Matki Boskiej Różańcowej z szczególną pobożnością i okazałością i, aby od pierwszego dnia nadchodzącego października do drugiego listopada po nim następującego we wszystkich wszędzie kościołach parafialnych, a jeżeli Ordynariusze miejscowi uznają to za rzecz pożyteczną i stosowną, aby także w innych świątyniach i kaplicach, poświęconych czci Matki Bożej, odmawiano pobożnie przynajmniej pięć dziesiątków Różańca z dodatkiem Litanii loretańskiej”.

OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK ERYGOWAŁ ŚWIATOWĄ SIĘĆ MODLITWY PAPIEŻA

Papież Franciszek erygował kanoniczną i watykańską osobowość prawną Fundacji Światowej Sieci Modlitwy Papieża (dotychczas Apostolstwa Modlitwy) z siedzibą w Watykanie. Będzie ona nadal powierzona trosce Towarzystwa Jezusowego. Celem Fundacji będzie koordynacja i animowanie działań tego ważnego ruchu, który rozpowszechnia miesięczne intencje modlitwne powierzone Kościołowi przez Papieża. Ojciec Święty mianował ojca Frederica Fornsę SJ międzynarodowym dyrektorem Fundacji.

Światowa Sieć Modlitwy Papieża, jeszcze jako Apostolstwo Modlitwy powstała we Francji z inicjatywy ojca François-Xavier Gautreleta SJ w 1884 roku i została oparta na duchowości Najświętszego Serca Jezusa. Z czasem dzieło obejmujące młodych jezuitów podczas formacji początkowej przekształciło się w apostolstwo modlitwy służące misji Kościoła, obejmując kilkanaście milionów osób w wielu krajach. Następnie, w roku 1915 powstała sekcja młodzieżowa pod nazwą Krucjaty Eucharystycznej, dzisiaj występującej jako Młodzieżowy Ruch Eucharystyczny.

Statuty Apostolstwa Modlitwy zmieniały się kilka razy, coraz bardziej wiążąc dzieło ze służbą dla następcy św. Piotra w zakresie podejmowania modlitwy w intencjach przez niego poleconych. Podążając po linii swoich poprzedników, Papież Franciszek chciał, aby ta służba Ojcu Świętemu przez modlitwę stała się Dziełem Papieskim.

Światowa Sieć Modlitwy Papieża podkreśla powszechny charakter tego apostolatu oraz potrzebę, że wszyscy powinniśmy modlić coraz więcej i ze szczerością serca. Dlatego Ojciec Święty powołał nową strukturę dostoso-

waną do potrzeb obecnych czasów. Wraz z erygowaniem Fundacji, Papież zatwierdził również jej statuty. Weszły one w życie 17 grudnia 2020 roku.

Ojciec Święty wyznacza obecnie na każdy miesiąc jedną intencję. W sierpniu 2022 roku modlimy się za małych i średnich przedsiębiorców: „Modłmy się, aby mali i średni przedsiębiorcy, poważnie dotknięci kryzysem gospodarczym i społecznym, znaleźli środki niezbędne do kontynuowania swojej działalności w służbie społeczności, w których żyją”.

MODLITEWNIK ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Codziennie powtarzamy wiele razy „Zdrowaś Maryjo”. W Modlitewniku znajduje się refleksja na temat tej modlitwy, pomagająca odkryć jej głębię. Oto fragment zaczerpnięty z listu św. Jana Pawła II o różańcu.

„Pierwsza część «Zdrowaś Maryjo», zaczerpnięta ze słów skierowanych do Maryi przez anioła Gabriela i św. Elżbietę, jest adorującą kontemplacją misterium, które dokonuje się w Dziewicy z Nazaretu. Wyrażają one, jak można by powiedzieć, podziw nieba i ziemi, ujawniając poniekąd zachwyt samego Boga, gdy ogląda On swe arcydzieło – Wcielenie Syna w dziewiczym łonie Maryi – w duchu tego radosnego spojrzenia z Księgi Rodzaju (por. 1, 31), owego pierwotnego «*pathosu*, z jakim Bóg u świtu stworzenia przyglądał się dziełu swoich rąk». Powtarzanie w różańcu «Zdrowaś Maryjo» utrzymuje nas w klimacie zachwytu Boga: wyraża rozradowanie, zdumienie, uznanie dla największego w historii cudu. Jest to wypełnienie proctwa Maryi: «Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia» (Łk 1, 48).

Centrum «Zdrowaś Maryjo», poniekąd zwornikiem między jego pierwszą a drugą częścią, jest imię Jezus. Czasami, przy pośpiesznym odmawianiu, to centrum uchodzi uwagi, a wraz z nim również nawiązanie do misterium Chrystusa, które jest kontemplowane. Ale to właśnie akcent, jaki kładzie się na imieniu Jezus i na Jego misterium, znamionuje znaczące i owocne odmawianie różańca. [...] Powtarzanie imienia Jezus – jedyne imienia, w którym dane nam jest mieć nadzieję na zbawienie (por. Dz 4, 12) – złączonego z imieniem Matki Najświętszej, pozwalając niejako, by to Ona sama nam je podsuwała, stanowi drogę asymilacji, której celem jest coraz głębsze wprowadzanie nas w życie Chrystusa” (RVM 33).

Adres do korespondencji: „Żywy Różaniec”, Kuria Metropolitalna, ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków. Strona internetowa: www.zr.diecezja.pl Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec.